

פרוטוקול מס' 162

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
יום שלישי, י"ז בכסלו התשנ"ח (16 בדצמבר 1997), שעה 13:30

נוכחים:

חברי הוועדה:
סאלח טריף - היו"ר
איתן כבל
ניסן סלומינסקי

מוזמנים:

חה"כ טלב אלסאנע
חה"כ תמר גז'נסקי
חה"כ עמיר פרץ
נצ"מ אבי בן-חמו
תנ"צ שחר איילון
ורדה שחם
עו"ד ליאת שלם
אריה סומר
יצחק ואזה
יעקב בחשיזדה
רחמים כנן
אברהם קרקו
זאב לוי
גה בוטנסקי
חווה פרס
יפית שמואלי

- יו"ר ההסתדרות החדשה
- מפקד מרחב ירקון, משטרת ישראל, המשרד לבטחון פנים
- סגן מפקד מחוז תל-אביב, משטרת ישראל, המשרד לבטחון פנים
- סגנית ראש המחלקה לחקירות שוטרים
- המחלקה לחקירות שוטרים
- יו"ר ועד עובדים, אל-אופ
- ועד עובדים, אל-אופ
- חבר ועד עובדים, תל-אביב
- חבר ועד עובדים, תל-אביב
- חבר ועד עובדים, תל-אביב
- חבר ועד עובדים, תל-אביב
- ראש לשכת הקשר, ההסתדרות החדשה
- לשכת הקשר, ההסתדרות החדשה
- עוזרת של יו"ר ההסתדרות החדשה

מנהלת הוועדה: יפה שפירא

רשמה: אירית שלהבת

סדר היום: 1. אלימות שוטרים נגד עובדים בהפגנות.

אלימות שוטרים נגד עובדים בהפגנות

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו מחדשים את ישיבת ועדת הפנים. ברוכים הבאים, יושב-ראש ההסתדרות החדשה וחברת הכנסת תמר גוז'נסקי, מפקד מרחב הירקון, העובדים הנכבדים שבאו אלינו ונציגי העובדים.

אני שמח לראות אתכם אבל לא כל-כך שמח על הסיבות שהביאו אתכם לפה. כאשר ביקש ממני יושב-ראש ההסתדרות לזמן את הישיבה זה היה לאחר שאני ראיתי בטלוויזיה חלק מהמראות הקשים, את ההתנגשויות של העובדים עם המשטרה ועם חברות אבטחה למיניהן וכאב לי הלב.

אנחנו נמצאים, להזכירכם, בתקופה מאוד מאוד קשה. יש הסכמי עבודה במשק, יש הפרטות, יש ויכוחים בין מעסיקים לבין עובדים. אנחנו צפויים ללא מעט ויכוחים. אף אחד לא יכול לקחת מהעבד, לא את הזכות למחות, לא את הזכות להפגין, לא את הזכות לשבות ולא את הזכות לעשות את כל הפעולות שדרשות ממנו כדי להגן על זכויותיו.

לדאבוני הרב אנחנו נמצאים כאן בישיבת הוועדה, לאחר שעשיתם את הפעולות הלגיטימיות האלה, כדי להגן על זכויותיכם ועל תנאי העסקתכם, הכל במסגרת החוק, וכאב לי מאוד לראות שהמשטרה טיפלה בעניין הזה ביד קשה. אלימות שוטרים זה נושא כבד וקשה. הפעם הוא צרם לעין ולאוזן בגלל שנתקלו עם עובדים, פועלי גיבור-סברניה וכיתן, שבכל זאת חלקם נשלחו הביתה לאחר עשרות שנות עבודה במיפעל, הרי זה כאב נורא, והתייחסו אליהם ביד רמה וקשה.

לכן יש לי שאלות נוקבות לחברי, קציני המשטרה הבכירים. אני יודע שלא יקרה מצב ששוטר יעשה פעילות אלימה או חריגה כזאת והכל ייסלח לו. נשאלת השאלה, שאני רוצה להציג אותה כאן על השולחן, האם היו הנחיות מגבוה לנהוג ביד כל-כך נוקשה כנגד הפועלים? זה מאוד חשוב לדעת. אם היו פעולות חריגות, האם ננקטו צעדים נגד אותם שוטרים אלימים ומכים? אנחנו מבקשים לדעת את הדברים האלה.

אנחנו מבקשים לשים לב לכך שאנחנו כוועדה פרלמנטרית של הכנסת לא נשתוק ולא נעמוד מהצד כנגד תופעות קשות מסוג זה. אני מאוד מקווה שהדיון היום יתרום לכך שיהיו יחסים יותר תקינים ושהיו גם סבלנות וסובלנות - היום הוא "יום הסובלנות" בכנסת - גם בין השוטרים שצריכים לאכוף את החוק לבין עובדים, שלפעמים זעקתם היא מרה וקשה, וגם אם היא חורגת יש מקום להתנהג כלפיהם במתינות.

אני מבקש מיושב-ראש ההסתדרות החדשה, חבר הכנסת עמיר פרץ, להציג לנו את הדברים. אחר-כך אני אבקש גם מחברת הכנסת תמר גוז'נסקי לומר את דבריה.

עמיר פרץ:

אדוני היושב-ראש, ידידי סגן מפקד המחוז, מפקד המרחב, חברי הכנסת והעובדים. אני רוצה לומר לך, אדוני היושב-ראש, שאתה בהחלט מתפנה לסוגיה מאוד קשה ומסובכת. אנחנו מבינים את מצבה של משטרת ישראל, שלעיתים נמצאת בין הפטיש והסדן וצריכה לנסות ולמצוא את שביל הזהב: גם לשמור על הסדר וגם לאפשר לנו את זכות ההפגנה ואת זכות השביתה. לא אחת אנחנו מצאנו את עצמנו כשמולנו עומדים שוטרים שמשמשים כלי בידי מעסיקים, בצורה מודעת או לא מודעת.

אני אתן כמה דוגמאות. התופעות האלה התחילו באחת ההפגנות באיזור אשדוד, כאשר במיפעל "מטמור" מצאנו את עצמנו מול שוטרים שעלו למשאיות וסייעו למעסיקים לפרוץ את המיפעל כדי להפעיל אותו. התופעות האלה המשיכו במיפעל "אל-אופ", שם עובדים הוכו בצורה קשה ביותר על-ידי שוטרים. התופעות האלה באו לידי ביטוי בהפגנות של מפעלי התעשייה הצבאית לפני כשנה. אני יכול למנות כהנה וכהנה. המצב הוא שבסופה של כל הפגנה העובדים האלה מצאו את עצמם עם תיקים פליליים.

אבל, אדוני היושב-ראש, יש תופעה חדשה שהיא הרבה יותר חמורה. ישנן חברות אבטחה בישראל, שלוקחות לעצמן את הזכות להחליט שהם שוטרים. שוטר שמכה צריך להוכיח שהוא היה במצב של סכנה, שהוא היה צריך להגן על עצמו. אבל מה קורה היום? חברות אבטחה מגיעות לתוך המיפעל, משתלטות עליו בכוח, מוציאות את העובדים מתוך המיפעל ומכים אותם.

מה שקרה עם עובדי התברואה בתל-אביב זה דבר חמור ביותר, זה שיא השיאים. מאבטחים עם אלות שברו לעובדים את הידיים ומי שבסוף מצא את עצמו במעצר זה העובדים. המשטרה אפילו לא מצאה לנכון לעצור את

המאבטחים. מי צריך משטרה במצב כזה? אני מודיע שגם אנחנו בהסתדרות נשכור ביריונים. אנחנו נביא ביריונים שייעמדו עם אלות ויזכו בחזרה ואז המשטרה לא תעצור אותם. אם זה העניין, אין שום בעיה, גם אנחנו נעשה את זה.

היו"ר סאלח טריף:

לאן נגיע?

עמיר פרץ:

אני חושב שהמשטרה חייבת לקחת את אותה יחידת אבטחה שהיתה סביב אותן משאיות בתל-אביב ולעצור את כל מי שהיה שם. יש תמונות ברורות בטלוויזיה, תיכף תוכלו לראות את הכל, יש עדויות של העובדים. אין שום זכות לשום מאבטח להכות את העובדים. הם יכולים להתלונן כנגד עובד על זה שהוא עשה פעולה כזאת שלדעתם היא פעולה לא חוקית, המשטרה תחקור והיא תחליט מה לעשות. אבל המשטרה גילתה פה עמדה חד-צדדית ונתנה לגיטימציה לאלימות של מאבטחים.

אדוני היושב-ראש, אם לא תעצור את זה אני מודיע לך, אנחנו נלך לכל שביתה עם קבוצות שיהיו חמושות עם אלות, ואם תהיה חברת אבטחה עם רישיונות של נשק גם לנו אין בעיה להביא תברות כאלה. לא נפקיר את העובדים. לא ניתן להם להפוך למין שק חבטות של מישוה. המשטרה חייבת לנהוג ביד קשה כדי להבהיר לתברות האבטחה שאין להן שום סמכות לבוא ולהכות עובדים.

תמר גוז'נסקי:

אדוני היושב-ראש, גם אני רוצה לשבח אותך על כך שכינסת באופן דחוף את הישיבה הזאת. על הדברים שאמר חבר הכנסת עמיר פרץ אני רוצה להוסיף עת העבודות הבאות. עובדה ראשונה היא שאנשי המשטרה מפעילים כוחות שנקראים יס"מ - שהם יחידות סיוור מיוחדות, שנועדו למיקרים קשים של התפרעויות - והמשטרה מפעילה את היחידות האלה מול עובדים. אני לא רואה מקום לשלוח יחידות יס"מ מול אנשי הסגל הזוטר באוניברסיטה למשל. אני הייתי שם וראיתי, השוטרים הכחולים עמדו מהצד ומי שהיכה והשתולל היו אנשי יס"מ. אני לא מבינה מה יש לאנשי יס"מ לעשות בהפגנה של עובדים למען הזכויות שלהם, כשהם נמצאים בתוך מקום העבודה שלהם? אנשי הסגל הזוטר היו בתחומי האוניברסיטה והם שבתו מול ונגד האוניברסיטה. לשם המשטרה שלחה את הייס"מ.

הנקודה השניה, השוטרים מאוד בוחרים במי לפגוע. כאשר אנשי התעשייה האווירית סגרו כבישים לא כך נהגו במפגינים אבל כאשר המשטרה עמדה מול פועלים חלשים, אני אומרת לך - שם ההשתוללות יותר קשה. ראינו את זה בהתנהגות המשטרה כלפי הפועלים של גיבור-סברניה.

הדבר האחרון שאני רוצה לומר, בהקשר הזה של חברות האבטחה הקבלניות: יש היסטוריה של האיגודים המקצועיים ושל תנועת הפועלים. כאשר המאפיה בארצות-הברית השתלטה על האיגודים המקצועיים היא עשתה את זה בדרך הזאת, כשבכל פעם שעובדים נאבקו על זכויותיהם נשלחו יחידות וכוחות של ביריונים כדי להרוס את המאבק של האיגוד המקצועי. זה לא רק עניין ששוטרים מגינים - מה שאמר פה חבר הכנסת עמיר פרץ, ובצדק - אלא מדובר בכך שאם מגיעים למצב שבכל שביתה ובכל דבר כזה מביאים לך מאבטחים ומפעילים כוח אכזרי כזה, בעצם רוצים לחסל את כל המאבקים ואת כל האיגודים המקצועיים ואת כל הזכות לשבות.

היו"ר סאלח טריף:

תודה רבה. חבר הכנסת סלומינסקי, אתה רוצה לדבר כבר בשלב הזה? אנחנו עדיין לא שמענו את כולם. חברת הכנסת גוז'נסקי הגישה הצעה בעניין הזה ולכן היא דיברה כעת. אנחנו נדבר אחרי שנישמע את הצדדים.

ניסן סלומינסקי:

יכול להיות שכדאי שאני אומר את דברי כעת. יכול להיות שאז הדוברים אחרי כבר יתייחסו גם אל הדברים הללו, כי אני לא רוצה להמשיך באותו קו שלהם בדיוק.

היו"ר סאלח טריף:

אני מציע שתמתין קצת.

מי ממכם רוצה להציג את הדברים? ראיתי מישהו עם גבס. בוא תסביר לנו מה אתה עושה ומה קרה.

יעקב בחשיזדה:

אני עובד במחלקת התברואה של עיריית תל-אביב. אנחנו הגענו לאיזור שבו היתה המשאית של הקבלן ובלו שום סיבה פיתאום שלפו מולנו אלות והתחילו לחבוט בנו מכל עבר. אני ראיתי שהמאבטח מכה את מר זאב לוי באלת בייסבול. הרמתי את היד בשביל להגן על הראש שלו ואז נשברה לי היד. לא הגבנו כלפיהם בשום צורה ולא נהגנו כמו שהם נהגו כלפינו. בלי הבחנה הם נתנו מכות לכל עבר עם אלות בייסבול. באיזשהו שלב אחד המאבטחים קפץ על מר זאב לוי, השכיב אותו על הריצפה וקרא לחברים שלו להכות את זאב עם אלות הבייסבול. כשראיתי את המצב הזה רצתי לקיוסק ממול והרמתי את הכיסא בשביל להפחיד אותם. בזכות הכיסא הזה שאני הרמתי הם התחילו להתפזר. אתם תיראו את זה גם בצילום הטלוויזיה, שהם התחילו להתפזר. הם הלכו אחר המשאית, כביכול לשמור עליה, שלא נזיק לה או משהו כזה.

אחרי כל זה אנחנו הלכנו לכיוון המשרד. כשהגענו ליד המשרד פיתאום הגיעו הייס"מ. אני עמדתי ליד המשרד ואיש הייס"מ נכנס לי בין הרגליים עם האופנוע. הוא אמר לי לעמוד וסגר לי את האזיקים על הידיים.

תמר גוז'נסקי:

למה?

יעקב בחשיזדה:

בלי שום סיבה. הוא אמר לי: תושיט את הידיים, סגר לי את האזיקים ולא שאל אותי מה ואיך.

היו"ר סאלח טריף:

האם אתה היית יחיד שם?

יעקב בחשיזדה:

כן, עד שהביאו את מר זאב לוי מהמשרד.

היו"ר סאלח טריף:

האם היה לכם עימות עם השוטרים?

יעקב בחשיזדה:

לא היה לנו עימות עם אף שוטר.

תמר גוז'נסקי:

השוטרים לא היו באירוע.

היו"ר סאלח טריף:

אז למה עצרו אותך אחר-כך?

יעקב בחשיזדה:

המאבטחים באו עם האלות לכיוון המשרד והצביעו עלי, הם אמרו שאני הוא האיש.

היו"ר סאלח טריף:

האם אתה הגשת תלונה נגד מי שהיכה אותך?

יעקב בחשיזדה:

הם לא נתנו לי את האפשרות להגיש תלונה.

כשהגעתי לבית-החולים עשו לי צילום של היד. הרופא אמר לי שאין לי שום דבר. אמרתי לו שהיד כואבת לי

מאוד. הכניסו אותי לבית-המעצר באבו-כביר ורק ביום שלישי, כשיצאתי מבית הסוהר, באתי לעבודה (בינתיים נגמרה השביתה). אז כבר לא יכולתי להזיז את היד. אמרתי להם שאני אלך למרפאת זמנהוף. במרפאה עשו לי צילום וגם שם הרופא אמר שלא רואים שום דבר. אמרתי לו: דוקטור, תילחץ על העצם. הוא לחץ על העצם ואז הוא אמר לי: אתה צודק ושלח אותי לעוד צילום. בצילום הנוסף התגלה שבר ביד ואז שמו לי גבס.

טלב אלסאנע:

זה קרה לך ממה שעשו המאבטחים או ממה שעשו השוטרים?

יעקב בחשיזדה:

זה מהמאבטחים.

היו"ר סאלח טריף:

מה עשו איתך במשטרה?

יעקב בחשיזדה:

המשטרה לא התייחסה אלי בכלל. הכניסו אותי ישר לבית המעצר באבו-כביר. אמרתי שאני לא עשיתי כלום ושאלתי למה מכניסים אותי לבית המעצר. הייתי שם 24 שעות. למזלי לפי חוק המעצרים החדש שחוקקה הכנסת אי אפשר להחזיק אדם יותר מ-24 שעות במעצר בלי להביא אותו בפני שופט ולכן שחררו אותי.

היו"ר סאלח טריף:

האם לא חקרו אותך? לא שאלו אותך כלום?

יעקב בחשיזדה:

שום דבר, כלום.

היו"ר סאלח טריף:

מר יעקב בחשיזדה תודה, תהיה בריא.

אנחנו ניצפה כעת בכתבת הטלוויזיה, מהערץ הראשון, ששודרה לאחר המיקרה.

(מתוך כתבת הטלוויזיה: "יום שני, שעה 9 בבוקר, יום עשירי לשביתת פועלי הניקיון. קבלנים פרטיים מפנים אשפה ליד כיכר רבין, מלווים באבטחה כבדה ... סיכום האירוע: נגד זאב לוי, מפקח הניקיון המזוקן שהוכה, הוגשה תלונה במשטרת מרחב הירקון; יעקב בחשיזדה מאושפז עד היום עם עצמות שבורות בבית-החולים איכילוב; המאבטחים המכים שוחררו בו במקום כדי שיימשיכו בעבודתם באין מפריע; השביתה הסתיימה. מיסמך קשה.")

אדוני סגן מפקד המחוז, אני מקדם אותך בברכה. בכתבה ראיתי שוטר ששלח את המאבטחים, רגע אחר שהם היכו את השובתים, ללכת לעבודה. תסביר לנו מה קרה? למה עדיין לא פתחתם תיקים נגדם?

אבי בן-חמו:

קודם כל, פתחנו תיקים.

קודם כל אני רוצה להציג את התמונה הכללית. אני אתייחס לכל הנקודות שעלו פה, אחת לאחת. איפה שלא היינו בסדר, אני לא אגיד שאני הייתי בסדר. אף אחד לא מתכוון לטייח או להחביא דברים.

אני בכוונה מתחיל באירוע של גיבור-סברניה, שלדעתי הוא הרבה יותר קשה. אני אציג לכם את הרקע של האירוע. ההפגנה תואמה על-ידי ההסתדרות. בחזרה בשם ברכה, שאנחנו עובדים איתה בהרבה אירועים, תיאמה איתנו את ההפגנה. סוכם מה שסוכם. הגיעו 150 מפגינים, כפי שתואם, לאיזור גיבור-סברניה ולבית כלל, לא היתה שום בעיה. בהמשך הגיעו שני אוטובוסים שלא תואמו איתנו מראש. אין לי גם עם זה בעיה, יכולים להצטרף עוד 4 אוטובוסים. אותם אוטובוסים נעצרו, ומהם הורידו צמיגים וקרשים. הרחוב הזה הוא רחוב צר, משני צדדיו חונים כלי רכב. הם הציתו את הצמיגים ואת הקרשים. עד כאן אין לי בעיה. לאחר מכן הם לקחו מיכל דלק והתיזו על הקרשים, אך דלק עף גם על השוטרים וגם על רכבים שחנו ברחוב. אחד המפגינים ניגש להדליק גפרור. לו

הגפרור היה נידלק זה היה נגמר באסון. השוטרים הרחיקו את הבחור. מרגע שהבחור הזה הפסיק להוות סיכון, אותה תמונה שבה רואים שוטר מכה לא מקובלת עלי, אני מוקיע אותו לחלוטין, אנחנו מתנגדים לכך. בוצע תחקיר והשוטר הושעה מהייס"מ. מרגע שניפסק הסיכון - שאותו גפרור יזרק חלילה ויידלקו שם קרשים, יידלקו שוטרים ואזרחים, יידלקו כל כלי הרכב, ברחוב צר כזה - אז כבר לא היתה לי בעיה. בטלוויזיה הראו את התמונה של השוטר המכה. אני כבר שבוע מתחנן בפני הטלוויזיה לתת לי את כל הקלטת, כדי לראות את כל התמונה, והם לא מוכנים, הם אומרים שיש נגישות רק ליועץ המשפטי.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נסייע לך.

אבי בן-חמו:

היה לנו תפקיד בהרחקת אותו עובד של גיבור-סברניה, שכמעט הדליק את הגפרור ואז חס וחלילה היה עלול לקרות שם אסון. ברגע שהרחיקו אותו מהגפרור, ברגע שהרחיקו אותו מהעצים, לא היה מקום לאותו קטע של אלימות, על אף שהשוטר טען שעף לו דלק על העיניים. עשינו תחקיר באותו יום, הנושא טופל, ניגבו עדויות מאותם אנשים והשוטר הושעה מהייס"מ. אני מוקיע את האלימות הזאת ואנחנו מתנגדים לה. אף אחד מאיתנו, לא מפקדים ולא כשוטרים, לא בא חלילה להגן על אותו קטע אלים. זה לגבי גיבור-סברניה.

אני רוצה שתדעו את התמונה הכוללת. במשך 15 ימים באיזור מרחב ירקון מחוז תל-אביב היו מספר אירועים שקשורים לסכסוכי עבודה.

עמיר פרץ:

ועוד יהיו הרבה.

אבי בן-חמו:

אין לי בעיה עם זה, שיהיו כמה שרוצים.

התחיל האירוע הראשון, סיכסוך העבודה בין אגף התברואה לבין עיריית תל-אביב. המשכו של הסיכסוך היה הצטרפות של מחלקות נוספות של העירייה כתמיכה בנושא. המשכו של הסיכסוך היה שתבר'ה של תעשיות רכב נצרת באו לעשות הפגנה. בהמשך ההסתדרות הצטרפה בהפגנה בהיקף הגדול יותר. בתוך זה היו גם ההפגנות של מפוטרי גיבור-סברניה וזיתן וההפגנות של נהגי המוניות. זה רצף של 15 ימים של הפגנות, בוקר ולילה.

אני עובר עכשיו לנושא אגף התברואה בעיריית תל-אביב.

כל בקשה שקיבלנו לגבי קיום הפגנה ותהלוכות וכל מה שביקשו כדי להביע מחאה, כל הבקשות אושרו על-ידינו. לא היה מיקרה אחד שהתנגדנו, כולל תהלוכות בצירים שהם מורכבים וקשים לתחבורה הציבורית, ואנחנו לא התנגדנו. עד לשלב שבו התחילה אלימות שגבלה בסיכון חיי אדם. לבוא ולפזר דוקרנים מסוג כזה על צירי תנועה בתוך תל-אביב, כשיכולים ליהרג אנשים שלא קשורים, לא להפגנה ולא לכלום, זה סיפור ניפרד. לזרוק בקבוקי תבערה על כלי רכב, זה סיפור ניפרד.

תמר גוז'נסקי:

מאיפה אתה יודע מי זרק את הדוקרן הזה?

אבי בן-חמו:

זה נתפס במקום העבודה שלהם, בסוללים, באגף התברואה. תצפית שלי ראתה איך הם מכינים את זה. נתפסו שני עובדי אגף תברואה עם קטנוע, שבתונו היו שני בקבוקי תבערה מוכנים לזריקה.

תמר גוז'נסקי:

עצרתם אותם?

אבי בן-חמו:

כן. אז לבוא וליידות בקבוקי תבערה על רכב, לבוא ולזרוק בקבוקי שמן ממיתקן הסוללים לכביש שבו נוסעים

אנשים, אמהות וילדים בדרכם לבתי הספר ויכולים להחליק וליהרג שם, זה לא מקובל.

עמיר פרץ:

זה לא בסדר.

אבי בן-חמו:

אני בא ואומר, כאשר מדברים על הבעת מחאה, זה מקובל עלי. יש גבולות של החוק, וזה מקובל עלי. אני מכיר את זה, שמחאה לא יכולה להיות בסיגנון שיושבים ואומרים שלא מרוצים. ישן חריגות שמקובלות עלינו, פה מדליקים צמיגים, שם סוגרים צומת. זה מקובל עלי.

אבל הגענו למצב שהמפגינים הלכו ולקחו בקבוקי תבערה, הזיקו ל-30 משאיות, תקפו את עובדי הקבלן, כולל איומי סכין על עובדי הקבלן וזריקת בלוק שלם על פועל מרהט, ששוכב בבית-חולים בבאר-שבע. אותו פועל של הקבלן לא מופיע פה בוועדה כי הוא לא צולם בטלוויזיה. בכלל הוא לא צד בעניין, הוא עושה את עבודתו כמו כל פועל אחר.

תמר גוז'נסקי:

לא. הוא מפר שביתה.

אבי בן-חמו:

הוא לא מפר שביתה. הוא בא לעבוד. הוא אישית לא צד בסיכסוך.

עמיר פרץ:

זו לא הסוגייה. השאלה היא למה המאבטחים יכולים להרשות לעצמם להרביץ? אתה תעשה את עבודתך כמשטרה, אם אתה חושב שמישהו עבר עבירה, תעצור אותו. אבל מאבטח לא צריך להחליף שוטר.

אבי בן-חמו:

היה ניסיון לפרוץ, הצתות של פחי אשפה, שכתוצאה מזה בנין שלם עלה באש ברחוב אלנבי. כל עוד שהדברים היו במסגרת המקובלת - אין בעיה. יותר מזה, ביום השני להפגנה בוצעו על-ידינו 30 מעצרים. הזמנתי את כל ועד עובדי התברואה. ישב אצלי סגן יושב-ראש הוועד של עיריית תל-אביב והסברתי להם את כללי המישחק. יותר מזה, גם אמרתי להם איפה גבולות החריגה שאני מוכן להעלים עין. כדי ליצור באמת אווירה טובה יותר כל 30 העצורים שוחררו באותו יום, תוך התחייבות של ועד העובדים שהם ישלטו באנשים. וראה זה פלא, למחרת בערב המפגינים תפסו פועל של אותו קבלן עצמאי וכיסחו אותו, כולל הצמדת סכין לצווארו, כולל לקיחת המפתחות של האוטו. באותו ערב מצאתי דוקרנים כאלה זרוקים על כבישים בתוך תל-אביב. יש איזשהו גבול.

תמר גוז'נסקי:

אמרת שמצאת את זה במחסן.

אבי בן-חמו:

הדוקרן שהבאתי לפה נמצא במחסן של אגף התברואה אבל נמצאו גם דוקרנים שמזרקו בתוך תל-אביב.

טלב אלסאנע:

אתה אומר שיש קשר בין אלה שברחוב לבין אלה שבמחסנים?

אבי בן-חמו:

זה אותם חבר'ה.

עמיר פרץ:

אבל אתה מסיט את הוויכוח. הנושא הוא הלגיטימציה של חברות האבטחה בישראל, שזה לא המקום היחיד

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (162)
16.12.97

שבו הם שברו ידיים ורגליים.

אבי בן-חמו:

אנחנו נגיע לזה. אני אומר, כשבאים להציג את הצד הזה מבחינת הנושא של אלימות של משטרה צריך לזכור ששוטרים שלי גם הגיעו לבית-חולים וצריך לזכור שקציני משטרה שלי גם כן נפצעו. אותן תמונות שפורסמו בעיתון "ידיעות אחרונות", של השוטר שכביכול מכה את אותו מפגין

הו"ר סאלח טריף:

בשביל זה הבאת את הייס"מ?

אבי בן-חמו:

תיכף אני אסביר לגבי הייס"מ. יש כאן אנשים שבכלל לא מבינים מה זה ייס"מ.

כאשר מציגים את התמונות האלו, אני אומר לכם, לולא הייתי מעכב את אותו עיתונאי אז לא היה מופיע כלום בעיתון. דקה לפני כן 40 עובדים כיסחו שם קצין משטרה והוא פונה לבית-חולים באותו יום.

רחמים כנן:

אני חייב להגיב על כך.

הו"ר סאלח טריף:

אני תיכף אתן לך. רשות הדיבור עכשיו היא למפקד המרחב.

אבי בן-חמו:

אם עיריית תל-אביב שכרה קבלני אבטחה כדי לאבטח את העובדים שלה, אני לא צד בעניין. העירייה יכולה לקחת מה שהיא רוצה, אם היא לוקחת מאבטחים זה לא עבירה על החוק, זה זכותה ואני לא מתערב בנושא הזה.

כאשר אירע אותו אירוע הגיעו השוטרים שלנו למקום רק בסימום של האירוע. השוטרים עיכבו שניים לחקירה. מהעדות של אותם שניים, מר יעקב בחשיזדה סיפר שהוא לא נחקר בכלל אבל יש פה את העדות שלו, שהוא מסר באותו יום שהוא נעצר, ואז הוא סיפר על המכות שהוא ספג. הובא אדם נוסף, בעל חנות במקום, שמישהו מהעובדים הלך והביא אותו, והוא מסר עדות.

יעקב בחשיזדה:

אף אחד לא הביא את בעל החנות להעיד. הוא בא מרצונו.

אבי בן-חמו:

זה לא רלוונטי. הוא אומר בעדות שלו שבאו אליו עובדים וביקשו שהוא יעיד. עם זה אין לי בעיה. הוא בא כעד אובייקטיבי, אני לא פוסל אותו בגלל זה שהוא הובא או לא הובא על-ידי העובדים. על סמך עדותו הובאו כל המאבטחים, נחקרו וניפתחו נגדם תיקים. אף אחד לא חיפה עליהם, אף אחד לא נתן להם שום גיבוי.

תמר גוז'נסקי:

באירוע עצמו ראינו אנשים עומדים עם אלות ומולם עומדים פועלים. למה אף אחד לא נעצר?

אבי בן-חמו:

עד אותו אירוע מי שתקף כל הזמן זה היו עובדי העירייה. כשהביאו אותם והתברר שגם המאבטחים תקפו, אז גם הם הובאו לחקירה.

תמר גוז'נסקי:

למה מר בחשיזדה נעצר על-יד משרדי העירייה?

היו"ר סאלח טריף:

את מי תקפו עובדי העירייה? האם עובדי העירייה תקפו את חברת המאבטחים? זה לא מה שראינו.

אבי בן-חמו:

גם עובדי העירייה התפרעו שם זרקו פחי אשפה.

טלב אלסאנע:

יש הבדל בין לזרוק פחי אשפה לבין להרביץ עם אלות.

אבי בן-חמו:

הבחור שהפעיל את מצלמת הוידאו הפעיל אותה משלב מסויים. יש כאן עדות של אדם שסיפר שאותם עובדים באו למאבטחים ואמרו להם ככה: "זוזו, זה לא עסק שלכם, החשבון שלנו הוא עם הקבלן". יש לנו עדות של אדם אובייקטיבי, שלא שייך לאף אחד מהצדדים.

טלב אלסאנע:

יש קטע מסויים שלא בושה לבוא ולהודות שהיתה איזשהי טעות בשיקול דעת של המשטרה.

אבי בן-חמו:

היתה טעות בזמן המעצר עד שהתמונה התבררה לאחר מכן.

תמר גוז'נסקי:

למה עצרתם את מר יעקב בחשיזדה?

אבי בן-חמו:

כשהתברר שישנם אנשים נוספים שמעורבים באירוע, על סמך העדויות, הובאו אותם אנשים.

תמר גוז'נסקי:

אני שואלת למה מר בחשיזדה נעצר מלכתחילה? משום שאחד המאבטחים הצביע עליו.

אבי בן-חמו:

תני לי לסיים את המשפט ואני אענה לך תשובה. אני לא נאשם כאן. אנחנו אמרנו שגם אנחנו טעינו. בינתיים מי שמתמודד 15 ימים ומנסה למצוא את האיזון הנכון בין המצב של העובד המיסקן שאין לו מה לאכול לבין שמירה על החוק, ולא להפוך את תל-אביב לעיר של אנרכיה ולעיר בווערת שיש בה צירים חסומים וברזלים זרוקים בכביש, זה אנחנו. מאותה סיבה אנחנו באים ומחפשים איזון מכל הכיוונים. אומנם היה עיתונאי שכתב נגדי אבל בעיתון אחר היתה כותרת: "ב-14 ימי השביתה הציג קומץ עובדים מאגף התברואה העירוני מיפגן אלימות ענק. בנס זה לא נגמר באסון. תמונה מאוד מדוע התייחסו זרועות החוק אל התופעה בסלחנות כה רבה". הנה, פה יש עיתונאי אחד שתוקף אותנו דווקא על סלחנות ומצד שני עיתונאי אחר תוקף אותנו על אלימות. איפה נקודת האיזון?

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו מדינה חופשית. כל עיתונאי כותב מה שהוא רוצה.

אבי בן-חמו:

אני אומר שכתוצאה מהעיתונות אני עומד כאן ומותקף.

היו"ר סאלח טריף:

לא כתוצאה ממה שנכתב בעיתונים אלא כתוצאה מיד שבורה של העובד.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (162)
16.12.97

אבי בן-חמו:

הוא נעצר כי הוא היה מעורב בהפרת סדר וזריקת אשפה במקום.

תמר גוז'נסקי:

מי הורה עליו? מי הצביע עליו?

אבי בן-חמו:

אני כאן לא על תקן של נאשם. אני מסביר את העובדות. איפה שאני לא בסדר אני אומר שאני לא בסדר.

הו"ר סאלח טריף:

אנחנו כאן מדברים לגופו של עניין ואין שום דבר אישי. אני שואל אותך רק דבר אחד, האם נגד אותם מאבטחים שהיכו נפתחו תיקים?

אבי בן-חמו:

נפתחו תיקים, אני אקרא את השמות שלהם: מר יוסי קרדי (זה אותו אחד שנראה בכתבה עם האלה); השני זה המאבטח שהיכה את מר זאב לוי.

הו"ר סאלח טריף:

תגיד לי, למה צריך יוסי"מ?

אבי בן-חמו:

אני אסביר. אין לנו כוחות כחולים לטיפול בהפגנות. כוח יוסי"מ זה לא מין יחידת סיור שאמורה לטפל באירועים קשים, כשבאים עם סוסים דוהרים וכידונים. יוסי"מ היא יחידת סיור בעצם, שהיא חיצונית מהשיגרה, והיא כוח העתודה היחיד שיש לי ביד לשלוח לאירועים. בתל-אביב היה מדובר על אירועים בהיקף מאוד גדול, היו לנו 15 זירות במקביל ולא היה לי את מי לשלוח. הוצאתי לשם גם את הטבחים. אז באירוע הזה היו אנשי היי"מ, במקום אחר עובדים אחרים נתקלו עם הטבח ועם המינהלה.

גם לי יש קלטות, אגב, שעשינו באיזשהו מקום פעילות, שהצמדנו רכב אזרחי לראות את הכל, ורחאים את אותם עובדי עיריה מכים. נו, אז מה?

אברהם קרקו:

אני למעשה הניפגע הראשון מעיריית תל-אביב, בדיעבד זה התברר. אנחנו יצאנו להפגנה מהסוללים. כשהגענו לבניין העיריה בתהלוכה מסודרת, יחד עם כמה חבר'ה מהיי"מ, היו שתי ניידות שחיכו על-יד החניון של המשאיות. יצאנו בצורה מאורגנת לכיוון בניין העיריה, הגענו למדרגות הרחבות של הכיכר, ראינו שורה של שוטרים עם מחסומים מוכנים, שוטרים כחולים. החבר'ה מהיי"מ - עד אותו רגע לא ידעתי מה זה יוסי"מ - ראיתי חבר'ה עם מדים חומים, עם אלות, שבאים בריצה מצד המדרגות שעליהן רצחו את רבין ז"ל אלינו. אנחנו באנו בידיים ריקות בשביל להפגין. ראינו שעל המדרגות הרחבות יש יותר מידי שוטרים, הסתובבנו מסביב לבניין ובאנו לצד שבו רצחו את רבין ז"ל, למדרגות הצרות יותר. ראינו שוטרים מכל הכיוונים. אתה אומר שלא היו לך שוטרים אז אני לא יודע מה זה נקרא כשיש שוטרים. הם היו על הגגות והם היו בצדדים, הם היו עם אלות והם היו בכמויות. אנחנו לא האמנו שאנחנו כל-כך מפחידים. זה הצחיק אותנו בהתחלה. התקרבו למדרגות, הייתי בין הראשונים. אני מתאר לעצמי שהסיבה היחידה שאני הותקפתי זה בגלל הגודל הטיבעי שלי, אם לא אז אני לא יודע מה הסיבה. קיבלתי מכת אלה ביד. במקום שייגידו לי: "אדוני, תתרחק", ותאמין לי שאני בן אדם ממושמע, אני בן אדם שבא לעבודה כל הזמן, מקבל הוראות, עשיתי צבא, וזה היה משפיל. במקום להגיד לי להתרחק שני מטר אחורה, והייתי עושה את זה, קיבלתי מכת אלה. ניסיתי לעצור אותה ואז קיבלתי מכת אלה בראש. אחרי זה דחפו אותי, נפלתי על הריצפה והייתי בטוח שהכל ניגמר, מספיק. איזה נגמר? זה רק התחיל. 4 חבר'ה עם אלות הכו אותי בראש, פיצצו אותי, בעטו בי בכל הגוף. חשבתי שאני מת שם במקום. עד שהחבר'ה שלי הרחיקו אותם, הם הרימו אותי ומצאתי את עצמי בצד השני של החנייה. כשאחי שמע שמדובר על חבר'ה מהיי"מ הוא אמר לי: חבל על הזמן, אלה מטורפים. הם באו עם אלות בשביל להכות אותנו. הם לא באו בשביל למנוע כלום, הם באו בשביל להפסיק את השביתה, נקודה. זו היתה המגמה. אני לא בן אדם אלים, לא הייתי אלים מימי. אני האמנתי במשטרה.

רחמים כנן:

אני רוצה להגיב על הדברים שנאמרו לגבי האירוע שהיה בדרך חיפה. אני הוזעקתי להגיע לשם כדי להרגיע את האנשים. בהתחלה לא היה שם יס"מ, היו שוטרים במדים כחולים. פניתי לקצין ואמרתי לו: אני מארגון העובדים, תן לי 10 דקות ואני ארגיע את האנשים, מבטיח לך שכולם יכנסו למשרד ויהיה שקט. הם לא ידליקו אש ולא יעשו כלום. עוד לא הספקתי לדבר מילה והקצין דחף לי את מכשיר הקשר לפה ואחרי כמה שניות הוציא אקדח. אני לא הבאתי את התמונות שתיעדו את זה, אני שכחתי אותן בבית. יש תמונות בעיתון שמתעדות את המיקרה. אנשים מאחור צעקו לו לא להרביץ לי כי אני אדם חולה (יש לי בעיות של כלי דם). הוא נתן לי מכה עם האקדח בצלעות, עוד לא אמרתי מילה וכבר הגיעו אנשי יס"מ. הגיע איש יס"מ קטן וג'ינג'י, תפס אותי והיכה אותי פה, שמו אותי יחד עם העיתונאי שנעצר, מר אפי שריר. חבל שהוא לא הזמן לפה, כי הם עצרו גם אותו. הכניסו אותי לניידת, שם איבדתי קצת את ההכרה. העיתונאי שטף לי את הפנים בתוך הניידת וסייע לי. הוא צעק להם להזמין אמבולנס. האנשים שנעצרו יחד איתי אמרו לי שהשוטרים אמרו: "לא, תיקח אותו למרתב ירקון איך שהוא". העצורים האחרים השתוללו בניידת ובסוף בכביש איילון העבירו אותי לאמבולנס. אף שוטר לא בא איתי לבית החולים כדי לעצור אותי, אם הם היו רוצים לעצור אותי. אחרי זה כשהשתחררתי מבית-החולים ראיתי את אותו קצין, ששלף אקדח מולו, כשהוא בא להגיש תלונה עלינו בטענה שהוא כביכול ניפגע.

יעקב בחשיזדה:

נצ"מ בן-חמו אומר שהתמונה הזאת שצולמה כשעצרו אותי היא לא מלאה. הצלם הזה לפני שהוא דיבר איתנו הוא שאל את המאבטחים מה הם עושים שם. אמרו לו שכביכול הם באים לאבטח את משאית הזבל של הקבלן.

בקשר לעדות של בעל המכולת, שהקצין טוען שאנחנו אמרנו לו ללכת למסור עדות, אני יודע שהעדות באה מרצונו החופשי.

אם לא היתה הטלוויזיה במקום אני מבטיח לך שהייתם מטייחים את הכל.

אבי בן-חמו:

אני אוכיח לך שאתה טועה. השידור בטלוויזיה היה ביום שישי אבל המאבטחים נעצרו ביום חמישי. איך אתה מסביר את זה?

יעקב בחשיזדה:

מפני שאני הלכתי להתלונן עליו.

אבי בן-חמו:

אתה התלוננת רק ביום שבת, אם אינני טועה.

יעקב בחשיזדה:

אני התלוננת ביום חמישי אחרי שהשתחררתי מבית-החולים.

אריה סומר:

אני יושב-ראש ועד עובדים של מיפעל אל-אופ. אנחנו נתקלנו בתופעה הזאת כבר לפני שנתיים, ב-4.95. השיטה מוכרת: קודם כל מביאים ביריונים, ואם תירצו תוכלו לראות בקלטת שהבאתי לפה. לצערי מאחר ורק אתמול הובא לידיעתי הדיון הזה אין לי פה את הקלטת שמראה את אנשי הייס"מ מכים את העובדים שלנו בתל-אביב. זה נמצא אצל עורך-דין אבל אני מתחייב להביא את הקלטת ואת התמונות שצולמו אז מתי שתצטרכו, וזה מעבר לתמונות שישנן פה אצל חבר הכנסת עמיר פרץ. השיטה היא ברוחה: מביאים את הביריונים להכות, לסגור את מקום העבודה. זה דבר ראשון.

אני חייב להגיד שישבנו בהפגנה ברחובות בציר ראשי, שזה סוגר בעצם את כל הירידה של הרכבים דרומה, ישבו שם שוטרים כחולים, ואתם יכולים לראות בקלטת שאף אחד לא התפרץ לכביש והשוטרים לא היו צריכים להתעמת. אותם מפגינים הגיעו לתל-אביב. ברגע שיירדנו מהאוטובוסים אנשי יס"מ התנפלו עלינו במכות נמרצות. פרנקו, השם הזה לא ייצא לי בחיים מהראש. קיבלנו אישור להפגין מול מלון דן. באנו לשם למחות.

זה לא דבר שהתחיל עכשיו, זה דבר שהוא שיטתי והוא צריך להיפסק באיזשהו שלב. היכו שם אנשים. צר לי שאין לי פה את הקלטת. גררו אותם על הריצפה. הזמנו אמבולנסים. ברגע שהגיע האמבולנס אנשי הייס"מ גירשו

אותם, לא נתנו להם להעלות אנשים לאמבולנס. אנשים הועלו לניידת והוכו בתוך הניידת. אילו היה ניתן לי הזמן הייתי מביא את העובדים שנפגעו ושכבו בבית חולים.

לאחר מכן, כנראה שבאחד האירועים האלה ניפגע אחד השוטרים. אנחנו באמת הצטערנו והגענו גם לבית-החולים להתנצל בפניו. מי שהיה בזמנו מפקד המרחב אמר לנו: אל תגישו תביעות של העובדים שהוכו ואנחנו לא נגיש תביעה נגד העובדים שהיכו את השוטר. מסתבר שאחרי שנה אני יושב עם תיק מלא תביעות על עובדים. המשטרה לא עמדה בהבטחתה. אנשים שרוצים ללוות את הילדים שלהם לטוילים לא יכולים לקחת נשק, ואלה בסך הכל אנשים תמימים שבאו למחות על השכר שלהם.

ניסן סלומינסקי:

אני רוצה להגיד מספר דברים, שאולי אחד או שניים מהם לא ימצאו חן בעיניכם ולא יתאימו לאווירה הכללית אבל אני צריך להגיד אותם.

עמיר פרץ:

רק תיזכור שכל מה שתגיד יהיה נכון גם למתנחלים.

הו"ר סאלח טריף:

גם משם קיבלנו תלונות לגבי אלימות המשטרה.

ניסן סלומינסקי:

דבר ראשון, אני חושב שזה חמור מאוד שהמשטרה מאפשרת לחברות שמירה לפעול בדרך שהן פועלות ולהכות. זה דבר חמור מאוד שמשטרה מכה. אין לזה שום הצדקה, אלא במיקרים קיצוניים, ואני לא בטוח שכך היה כאן. אני מניח שברוב המקומות לא היתה לזה הצדקה ולכן זה דבר חמור מאוד והמשטרה צריכה להפסיק עם זה. בזה אני מצטרף לדיעה הרווחת שנשמעה כאן.

דבר שני, פה אני פונה ליושב-ראש הוועדה, חבר הכנסת סאלח טריף: איפה הייתם כשעשו את אותם דברים, רק בצורה פי כמה יותר חריפה, לאנשים, שנכון, הם לא גלחמו כדי להעלות חצי אחוז, אחוז או שני אחוזים - אני לא מזלזל בזה - משכרם, שזה מאבק צודק, אבל הם גלחמו על עקרונות, דברים שמבחינתם הם הרבה יותר חשובים,

הו"ר סאלח טריף:

בוא נגיד: לא פחות חשובים.

תמר גוז'נסקי:

אתה לא היית בכנסת כשהוקענו את אלימות השוטרים נגד החרדים.

ניסן סלומינסקי:

אני לא מדבר על חרדים. כאן את גיבורה נגד החרדים. עם חרדים את בסדר, אני גם רואה את שיתוף הפעולה שלכם. עם החרדים הם בסדר כי בתחום המדיני נראה להם שהחרדים הם איתם, אז אין זכויות אזרח ולא חשוב כלום. אבל זה במאמר מוסגר. אני מדבר על כך שהיכו נשים בהריון, מכות פי כמה יותר קשות, וכל מיני דברים שעשו להם בירושלים, ואף אחד ממכם לא פצה פה ולא צפף.

ורדה שחם:

אני הייתי פה בוועדה כשהיו הרבה מאוד חברי כנסת שעוררו את העניין. הוועדה לענייני ביקורת המדינה נסעה למערת המכפלה ושמעה שם את כל הסיפורים, על כך שהיכו אישה בהריון והכל. דנו בזה בוועדה.

הו"ר סאלח טריף:

חבר הכנסת ניסן סלומינסקי טוען שהמתנחלים הם סופגי מכות ושאלף אחד לא הגן עליהם.

ניסן סלומינסקי:

תאמין לי שאני צודק כי עברנו את זה על בשרנו עם הסוסים ועם הייס"מ, הרבה יותר מאשר כאן.

היו"ר סאלח טריף:

תאמין לי, גם דרוזים קיבלו מכות משוטרים רכובים על סוסים ובסוף הלכנו להודות למשטרה. עזוב, יש הבדל.

ניסן סלומינסקי:

אין הבדל. זו הטעות שלך, כי אין הבדל. אלימות זה אלימות.

הנקודה השלישית, אחרי שגינתי את המשטרה ואת כל זה, אם הוועדה תסכם את הדיונים שלה רק בגינתי המשטרה אז היא תחטא לתפקידה. לצערי, חבר הכנסת עמיר פרץ, אתם מגיעים לכאן לא בידיים נקיות. העובדים עשו מעשים שהיה אסור להם לעשות. שוב, זה לא בא להציל את המשטרה, לכן פתחתי קודם בגינתי של המשטרה. העובדים עברו על החוק, דבר שלא היה עד כה במדינה.

עמיר פרץ:

אל תבלבל את המוח. אם יש מישהו שיש לו תלונות נגדנו, שייתלונן.

ניסן סלומינסקי:

תעשה לי טובה, אנחנו מכירים הרי את המשחק הזה. אני אומר לך מה שהציבור חושב. תישמע את הציבור הרחב, לא אותי. לכן אני אומר, אני ידיד שלך ואני רוצה את טובתך.

היו"ר סאלח טריף:

בדרך הזאת "טובתו" במצב קשה מאוד, בדרך שאתה מתבטא כלפיו.

עמיר פרץ:

ממתי אתה הציבור? ממתי אתה קיבלת רשות מהציבור?

ניסן סלומינסקי:

בדרך שאני מציג אולי אתה תזכה להצלחות. בדרך השניה אתה רק תזכה לכישלונות, לצערי, מכיון שאתה מייצג את העובדים וזה חבל.

אני אומר שוב, גם העובדים פעלו בדרכים שלא יעלה על הדעת שעובדים יעשו, גם כשהם עושים מאבק צודק.

תמר גוז'נסקי:

שמעתי שעל-יד ההתנחלויות דווקא היו דוקרנים.

ניסן סלומינסקי:

אם מישהו עשה את זה, זה היה בגינתי מוחלט של ההנהגה. אם יש קבוצות קיצוניות, זה היה בגינתי מוחלט שלנו.

תמר גוז'נסקי:

גם ההסתדרות מגנה התנהגויות כאלה.

עמיר פרץ:

אנחנו מגנים. חבר הכנסת סלומינסקי, אתה לא תדביק לציבור עובד, שאתה חי בזכותו, גינתיים כאלה.

ניסן סלומינסקי:

אני לא חי בזכותו. אני איש ציבור עובד. אתה לא מגן על הציבור העובד אלא אתה מגן על סקציה מסוימת.

עמיר פרץ:

סלח לי, אתה לא מגן עליהם. אם יש עובד ששם דוקרנים על הכביש, אנחנו מגנים אותו ומקיאים אותו מתוכנו.

ניסן סלומינסקי:

ואם יש עובד שהרביץ לקבלנים שמונו על-ידי מישהו לפנות את האשפה, לטובת כל תושבי העיר, אז גם כן אתה היית צריך לגנות אותו.

תמר גוז'נסקי:

הם שוברי שביתה.

ניסן סלומינסקי:

מה זה שוברי שביתה? תעשו לי טובה. בסוף תיגרום לכך שייקמו כמה הסתדרויות, שיהיו התפצלויות. אמרתי שאתה לא תאהב את זה. שמעתי אתכם בשקט אבל אין לכם סבלנות לשמוע. אני עובד כמוך.

פתחתי ואמרתי שאני נגד התנהגות המשטרה במיקרה הזה, אני נגד זה בצורה מוחלטת, עוד יותר ממך, ואנחנו הגשנו תלונות נגד אלה שהיכו. זה לא קשור.

אנחנו כוועדה צריכים לגנות בכל תוקף את ההסתדרות שעברה על החוקים וגם אם יש עובדים שעוברים על החוק ועושים מעשים בניגוד לחוק, צריך גם אותם לגנות. לא יתכן שבגלל שליבנו פתוח עם העובדים, והוא באמת פתוח, ניתן להם הגנה על כל מה שהם עושים ותמיד נתקיף את המשטרה. צריך לתקוף את המשטרה על מה שצריך ולתקוף את ההנהלה של ההסתדרות על דברים חמורים שהיא עושה שלא צריכים להיעשות. אם לא נעשה את זה עכשיו ולא נעצור, כל אחד ירשה לעצמו לעשות מה שהוא רוצה ולא יהיה לזה סוף, זה יהיה ג'ונגל מוחלט.

איתן כבל:

אלימות היא אלימות, לא משנה אם היא באה מהמשטרה או אם היא באה מהעובדים.

הו"ר סאלח טריף:

זה משנה מאוד. אני לא יכול להרשות לעצמי לחשוב שיש אלימות מצד לובשי מדים. תתאר לעצמך שתנ"צ שחר איילון ינהג באלימות. את האזרח הקטן אפשר לשפוט, אפשר לעצור אותו, אבל אין זה כך לגבי לובש מדים.

איתן כבל:

יחד עם זאת גם לי יצא לא פעם ולא 10 פעמים להיות שותף בהפגנות, וגם באופן אישי קיבלתי לא פעם ולא פעמיים מכות. אבל יחד עם זאת, התחושה, לפחות שלי, שהמדינה, השלטון, מנסה דרך המשטרה להפעיל כוח, לשבור מערכת שהיא לגיטימית, הדבר היחיד אולי שיש היום בידי של העובד להתמודד מול השלטון המרכזי.

היס"מ זאת קבוצה מובחרת אבל יצא להם שם של קבוצה אלימה מעבר למה שהיא צריכה לעשות. אני גם עמדתי מול הייס"מ, תאמינו לי, הרגליים שלי והגוף שלי קיבלו הרבה מכות. לא נהייתי מזה. אני לא חושב שיש מישהו שחוטף אלה מכל כיוון ואמור ליהנות מזה. זאת לא חווייה נעימה. אני אומר שוב, מה שמטריד אותי זה הרצון העודף שלהם, וזה מה שרואים כשנתקלים עם הייס"מ ורואים את ההתנהגות שלהם. לפעמים גם בלי התגרות או לאור התגרות מינימלית ביותר, זה מספיק כדי לכסח.

הדבר מבחינתי שהוא היותר קשה זה אותו שימוש של השלטון המרכזי במיקרה הזה בכוחות המשטרה כגורם לחיסול שביתות. בעצם היא מענישה את העובד כי בסופו של עניין בדרך כזו או אחרת כולנו עובדים. אתה עובד היום פה, אז היום לא רע לך. מחר תבועות עשויות להגיע גם לפיתחך.

ניסן סלומינסקי:

רציתי להגיד שאני גם ישבתי במעצר, עצרו אותי והעבירו אותי מבית-מעצר אחד לשני בלי שום סיבה.

תמר גזל'נסקי:

לא שמענו נגד כמה מהמאבטחים נפתחו תיקים?

היו"ר סאלח טריף:

רבותי, תפקידנו פה הוא לא לעמוד מול הפועלים ולהגיד: אנחנו מגנים אתכם כי עשיתם כך וכך. בשביל זה יש משטרה, יש חוק ויש פרקליטות. זה התפקיד של נצ"מ אבי בן-חמו ושל תנ"צ שחר איילון, זה לא התפקיד שלי ושלך. התפקיד שלי ושלך לבקר שהכוח שנתנו למשטרה, ללובשי המדים, ברשות החוק ובסמכות החוק, לא ייהפך להיות נגד האזרחים.

אני רוצה לשאול את הפרקליטות, האם יש במיקרים האלה של הפגנות עובדים - ויש הפגנות במדינה מפה ועד להודעה חדשה, היום זה מתנחלים, מחר זה חרדים, מחרתיים זה עובדים, יום אחר זה דרזים או ערבים, יש מכל הסוגים, ברוך ה'. זו מדינה דמוקרטית, מפגינים, ולפעמים בשביל להסב תשומת לב עוברים את הקו האדום. השאלה היא איזה קו אדום אנחנו מציבים לעצמנו.

אני שואל את המשטרה, האם זה מחייב הפעלת כוחות כמו יס"מ, שכשמביאים אותם יודעים מראש שהם באים להכות? אני מכיר מיקרים שבאו בירוינים בשביל להכות.

שאלה שניה, האם אתם באמת מקיימים בדק בית? האם לפעמים שוטרים אלימים עומדים לדין, ולא רק על סמך זה שגילו אותם, שצילמו אותם, אלא מתוך עצמכם? בכל הכנות תגידו לנו. יש הצטברויות של תלונות על אלימות. אני מבקש לדעת מה קורה אצלכם. כמה תיקים יש לכם בנושא הזה? יש אלימות בציבור, אבל האלימות במשטרה בעיני היא יותר חמורה.

עמיר פרץ:

אדוני היושב-ראש, אותי מעניינת הסוגיה האם לחברות אבטחה בישראל יש זכות לנהוג כפי שראינו? האם יש להם רישיון נשק?

היו"ר סאלח טריף:

האם נלקח רישיונה של אותה חברת אבטחה?

תמר גזל'נסקי:

האם מותר להם להסתובב עם אלות? מה אתם עושים נגד מנהל החברה, שעבדו מסתובבים עם אלות?

עמיר פרץ:

אדוני היושב-ראש, אני אתן לך דוגמא. חבר הכנסת סלומינסקי, כדאי שתקשיב. באמת תעזוב את השטיות ואת ההתלהמות זאת. גם שמעתי שהקבוצה היחידה בישראל שמימנה פלקטים נגד העובדים בזמן שביתות היתה "מטה מאמץ", שתלו שלטים בכל חוצות ירושלים.

ניסן סלומינסקי:

מה, הם לא עובדים?

עמיר פרץ:

היחידים במדינת ישראל שתלו שלטים נגד העובדים זה מטה מאמץ. אז עזוב, אני לא מתייחס, אל תדבר איתי על פוליטיקה. לא אני מימנתי את הפלקטים של מטה מאמץ, הם מימנו ופירסמו את זה בכל חוצות העיר, לך תיראה. הכרזות היו נגד השובתים. אבל עזוב את זה כרגע.

אל חברת IDE, חברה של 120 מהנדסים, חברה שבקושי יודעים לזרוק עט, הביאו חברת אבטחה שהשתלטה בכוח והרביצה לאנשים. זאת נורמה, שמזמינים חברות אבטחה נגד עובדים. עם המשטרה אנחנו יכולים להתווכח, נלך לבית-המשפט, נלך לפרקליטות, נתלונן, אבל לא עם מאבטחים.

ניסן סלומינסקי:

מי הזמין אותם, החברה?

עמיר פרץ:

המיפעל הביא אותם, המעסיקים. המאבטחים הרביצו לעובדים.

ניסן סלומינסקי:

בסוף יתברר שהמעסיק זה ההסתדרות. היו מיקרים כאלה.

עמיר פרץ:

אם לא היו מיקרים כאלה לא הייתי נבחר להסתדרות. גמרנו, אין יותר דבר כזה. נגמרה התקופה הזאת, תישכח מזה. אנחנו עוסקים רק בעובדים. אתה רואה, אנחנו ההסתדרות הכי ענייה והעבדים אוהבים אותנו. כשהיינו עשירים שנאו אותנו. זה ההבדל. עזוב את זה, אין לנו לא מיפעלים ולא שום דבר.

אותי מעניין איפה נאמר שמותר למאבטח שקיבל רישיון להכות באלה או שמותר למאבטח לקחת נשק ביד? אני שואל האם נשיאת נשק כשהוא מאבטח משאית זה מותר מבחינת החוק? האם זאת מטרת הנשק? אני יודע שלאזרח מתירים לשאת נשק להגנה, ובצדק, אם אדם גר בהתנחלות ורוצה להגן על עצמו זה לגיטימי, אני אומר את זה ברצינות. אבל מה זאת אומרת, שמאבטח יבוא ויקבל רישיון נשק ויסתובב איתו בעבודתו? ומה אם הוא חמום מוח ופיתאום הוא יירה? זו שאלה שחייבים להתייחס אליה. תברות האבטחה הפכו לתופעה.

ורדה שחם:

אני יכולה להגיד לכל מי שנמצא כאן שאני נמצאת פה בערך פעם חמישית בגין הפגנות של קבוצות שונות. פעם באתי לדיון בעקבות טענות של מתנחלי חברון, ופעם באתי בגלל הפגנות של שלום עכשיו, בשבוע שעבר הייתי פה בגלל אלימות שוטרים כלפי מפגינים עולים מרוסיה, והיום אני פה שוב. זאת אומרת שהעניין הזה חונק את כל האוכלוסיה. הוא לא מופנה למתנחלים דווקא, אין ייחוד.

נכון שבהפגנות יש קושי מאוד גדול כי מעבר לכל סמכות של שימוש בכוח שיש לשוטר בסיטואציה רגילה, והכוח הוא כלי עבודה של שוטר, כל אחד ממכם יודע את זה בוודאי, מעבר לזה שבעבירות פליליות יש להם סמכות נלווית למעצר, כל מיני דברים כאלה, בהפגנות יש לשוטרים סמכות לעשות שימוש בכוח לפיזור הפגנה כאשר קצין בדרגה מסויימת מחליט שצריך לפזר את זה. זאת סיטואציה שבשביל כל שוטר היא סיטואציה קשה ובשבילנו כיחידה חוקרת היא קשה שבעתיים. אני יכולה לומר שזה ממש כמעט בלתי אפשרי לחלוטין למדוד אם הכוח שהופעל על-ידי כל שוטר ושוטר כלפי כל מפגין ומפגין היה בדיוק הכרחי לאותו מפגין על-ידי אותו שוטר. זאת שאלה שאי אפשר לשאול אותה.

תמר גוז'נסקי:

אז זה מותר את האזרח חסר אוניום.

ורדה שחם:

בכלל לא. אני לא אומרת את זה.

היו"ר סאלח טריף:

בבקשה אל תתייחסי להערות, כי הן פרובוקטיביות, תמשיכי.

ורדה שחם:

אני מדברת עכשיו מהפן של יחידה חוקרת. תלונות כאלה באמת מוגשות הרבה. השאלה היא כמה אנחנו בעניין הזה יכולים לתרום. קודם כל אנחנו יכולים לתרום בכך שראינו את הסרט בטלוויזיה ומייד פתחנו בחקירה מול שוטר יס"מ שניראה באותה כתבה. על דרך הטיפול שם אנחנו מדבר בינינו. זו חקירה שרק אנחנו מוסמכים לחקור אותה. אין לבצע שום בדיקות פנימיות במשטרה, רק לנו מותר לבצע, ונבצע אותה במהירות.

הדברים על פניהם נראים חמורים במיוחד, כמו שאמר נצ"מ בן-חמו והוא בעצמו ראה את זה בחומרה, יש לו עיניים בדיוק כמו שלי יש.

החקירה תתבצע על-ידינו. כמו שזה ניראה, ראיות יהיו כי יש את הסרט. התיק הזה הוא מסוג התיקים שהולכים מהר מאוד לדין פלילי כי זה סדרם של דברים.

תלונות ספציפיות צריכות להגיע אלינו. אני מבניה ששני העובדים האלה היו באחד המשרדים שלנו ומסרו תלונות. התלונות תיבדקנה. לצערי במיקרה של "אל-אופ" נעשה איזשהו הסכם עם המשטרה, התלונות לא הגשו ואז הן לא יכלו להיבדק. במישור הפרטני של תלונה של מי שניפגע במהלך פיזור הפגנה אני מצהירה שמאוד קשה לנו לנהל חקירות, מאוד קשה לנו להגיע למימצאים.

אנחנו נמצאים פה בתוך סיטואציה שממנה אנחנו למדים שיש בעיה למשטרה בשלב שיש הפחות חוק ובשלב שהיא עומדת מול מפגינים שנאבקים על חיייהם ועל פרנסתם ועל פרנסת ילדיהם. אולי צריך לעבוד יותר במישור החינוכי.

עמיר פרץ:

מה אומר החוק על עניין חברות האבטחה?

ורדה שחם:

זה לא התחום שלי. אני יכולה לענות במישור החוקי, שהסמכויות שלהם הן סמכויות שזוהו לכל אזרח אחר. אין להם שום דבר מעבר לזה.

תמר גוז'נסקי:

אני מבקשת לשאול, במסגרת התלונות שמגיעות אליכם, האם שוטרי יס"מ מככבים יותר משוטרים כחולים? האם יש יותר תלונות שקשורות בפעולה של יס"מ מאשר בפעולה של שוטרים כחולים?

ורדה שחם:

בואו נעשה איזשהו סדר. אני ביקשתי 3 פעמים מהמזכירה של הוועדה להגיד לי איזה נתונים אני מתבקשת להביא. אף אחד לא ביקש ממני שום נתונים ספציפיים. לא הצלחתי להבין על מה דבר.

תמר גוז'נסקי:

אז תעבירי בכתב.

ניסן סלומינסקי:

כשאנחנו הפגנו אז 90% מהתלונות היו נגד הייס"מ, כי הם באמת הפעילים המרכזיים והם מתעמתים עם המפגינים.

תמר גוז'נסקי:

העובדים אומרים שהשוטרים הכחולים באים ומדברים אבל השוטרים של הייס"מ לא מדברים, הם רק מכים. הם לא פותחים את הפה, הם לא יודעים לדבר כניראה.

אבי בן-חמו:

אל תקציני את הדברים, זה לא ככה.

ורדה שחם:

אם השאלה היא האם בתלונות על הפגנות התלונות של האזרחים הן יותר כנגד שוטרי יס"מ, אין לי ספק שכן, כי זה העימות שלהם. כשתשאלו אותי האם בתלונות על תפיסת סמים יש יותר בלשים מהסמים שנתפסים, אני גם אגיד לך שכן, כי זו העבודה שלהם, וגם בתנועה יהיו יותר תלונות על שוטרי תנועה. זה מרכז הכובד של העבודה שלהם.

שחר איילון:

אני רוצה קודם כל להגיד לנוכחים שגם את יושב-ראש הוועדה וגם את יושב-ראש ההסתדרות הכרתי בתנאים לא אקדמאיים, בהפגנות ובאירועים. אנחנו מכירים את המציאות בשטח. זאת היתה ההכרות הראשונה שלי לפני שנים רבות עם המוכבדים במקום.

אני חושב שמה שחשוב ליושב-ראש הוועדה זה בעצם מה הלאה. יש כאן אירועים פרטניים ואני חושב שאנחנו צריכים להזהיר את עצמנו קצת, אני אומר את זה לכולנו, שיש פה תיקים חיים ויש לאנשים את הזכויות שלהם ויש פה דברים שהגיעו לבית-המשפט. לכן צריך פחות לדוש במיקרה הספציפי, כי הוא יידון בערכאות וצריך להיזהר בנושא הזה. גם לשוטר שהיכה, או לא היכה, יש את הזכויות שלו והוא לוקח את עורך-הדין שלו ואת הזכויות שלו. תדעו לכם שמצבם של חלק מהשוטרים לא טוב והם מגיעים לפת לחם בגלל שהמחלקה משעה אותם. גברת ורדה שחם נראית בחורה נחמדה אבל היא אימת השוטרים ויש השעיות ויש שוטרים שמגיעים לפת לחם ויש בקשות של שוטרים לסייע כספי. בסופו של דבר מדובר פה בפרנסה ומדובר פה בקושיות אחרות של המשפחה.

אני יכול להגיד ליושב-ראש ולחבר הכנסת עמיר פרץ, שמאז שאנחנו השתתפנו בהפגנות נעשו מספר פעולות לשפר ולשנות את המצב. ראשית אתם חוקקתם את חוק השמות. היום כל שוטר צריך ללכת עם השלט עליו. זה נאכף בקפדנות.

תמר גוז'נסקי:

האם זה חל גם על שוטרי יס"מ?

ורדה שחם:

זה עוד לא נכנס לתוקף. זה יכנס לתוקף ב-8.1.

שחר איילון:

בחודשים האחרונים אנחנו משקיעים מאות אלפי שקלים בנושא הזה של סדנאות. באנו עכשיו מסדנה של יומיים שמתקיימת בשורש, של כל מרחב ירקון, המרחב הזה שהתעמת עם ההפגנות. הסדנה הזאת היא בנושא שיתוף פעולה עם הקהילה, עם נציגי הציבור בתל-אביב, להגדרת מטרות משותפת ולמציאת דרך משותפת לעבודה. באתי ממלון טל אתמול, שם מתקיימות סדנאות על דמות השוטר, שמרביצים לשוטרים, סדנאות עם מומחים אזרחיים.

ברור לי כאן, גם מהשיחות וגם מהאווירה הציבורית שיש כלפי יס"מ, שאי אפשר להתחמק מהעניין, שרוב הכספים בנושא של סדנאות ושיחות ובעבודה על דמותו של השוטר וצורת עבודתו צריכים להיות מושקעים בייס"מים, שהם החזית שלנו בתחום של הפרות הסדר.

אנחנו עושים את ההשקעה הזאת ברוח טובה ואנחנו חושבים שצריך לעשות את זה. בכלל אני אומר, כל עובד כאן שכואב לו או שניפגע או שמישהו מהשוטרים החטיף לו איזשהי מכה, אנחנו כבר מראש מתנצלים בפניו ומאחלים לו רק בריאות, אריכות ימים ועבודה מוצלחת.

רחמים כנו:

אנחנו רוצים לומר לך שבמרחב ירקון יש גם שוטרים טובים.

שחר איילון:

תודה. יש לי גם בקשה מהיושב-ראש. בחודשים האחרונים היה לנו רצף כזה של אירועים, כשגם עובדי התעשייה האווירית יצאו לצומת מסובין וחסמו את הכביש, גם בעיצומים של ההסתדרות הגיעו החבר'ה של אגד וחסמו את דרך חיפה, המוניות רק לפני כמה ימים סגרו את הכבישים. תיראו, יש לנו מדינה קטנה עם נתיבים צפופים. אני באמת מבקש, תרדו מהצירים הראשיים. אתם לא יודעים מה קורה בפקקים, איזה טרגדיות יש בתוך הפקקים. אדם שמפסיד את המטוס, אדם שצריך להגיע לטיפול רפואי, אדם שמפסיד את החיים שלו. אני מבקש, תרדו מהצירים המרכזיים. יש כל-כך הרבה מקומות להפגנות. יש הפגנות יפות והפגנות מסודרות. אני חושב שניתן להגיע ולהצטלם יפה גם במקומות אחרים. נירמז כאן, שאם יש צמיג במקום שהוא לא חסימת ציר ראשי אנחנו לא מתנפלים על הצמיג הזה. אבל תרדו מהצירים הראשיים. רבותי, יש לנו מדינה אחת קטנה עם מעט מאוד צירים. כאשר העורקים האלה נסתמים המדינה משותקת ויש טרגדיות בתוך הפקקים הללו.

תמר גוז'נסקי:

אתה לא ענית עדיין לגבי חוקיות הפעולות של חברות האבטחה.

שחר איילון:

שמענו את התשובה בין השורות. למאבטח אין שום סמכות בחוק למעט כמו לכל אזרח. ברגע שמאבטח עובר עבירה דינו ככל אזרח, הוא ימצא את עצמו מואשם כחוק.

תמר גוז'נסקי:

נגד כמה מהמאבטחים פתחתם תיקים? האם נגד מנהל החברה הזאת פתחתם תיק? מדובר על אדם ששולח מאבטח חמוש.

היו"ר סאלח טריף:

שאלת, אז תחכי לתשובה. גם חבר הכנסת עמיר פרץ שאל את זה, מה עושים בעניין הזה? אם אין לך עכשיו נתונים אני אבקש שתשלח לוועדה.

תמר גוז'נסקי:

אני לא מבקשת נתונים אלא רוצה תשובה עקרונית. אדם שולח מישהו עם אלה ביד. האם חוקרים אותו?

היו"ר סאלח טריף:

עקרונית מר שחר איילון אמר שהוא כמו כל אזרח.

תמר גוז'נסקי:

האם האדם ששלח את המאבטח החמוש הוא אחראי או לא?

שחר איילון:

מי שמשדל לעבירה הוא שותף לעבירה על-פי החוק. אתם אלה שכותבים את החוקים, אתם אלה שמומחים יותר מאיתנו בחוקים.

היו"ר סאלח טריף:

חברת הכנסת גוז'נסקי רצתה לוודא שאכן יש העמדה לדין ושיש טיפול גם בשולח.

תמר גוז'נסקי:

במיקרה הזה האם פעלתם נגד מי ששלח אותם? האם אתם מתכוונים לפעול?

שחר איילון:

במיקרה הזה נאמר על-ידי מפקד המרחב, שיושב לידך, נאמר בפירוש - כן.

אבי בן-חמו:

הביאו 3 אנשים בינתיים. בינתיים זה בחקירה. עוד לא הגענו למי ששלח אותם.

היו"ר סאלח טריף:

רבותי, הנושא של החברות הוא מאוד רגיש, צריך לעצור את התופעה הזאת. אני סומך עליכם ומבקש שתטפלו בעניין ותודיעו לנו מה קורה.

אבי בן-חמו:

בכל הפגנה אני אומר את זה לעובדים, העימות הוא לא איתנו, אנחנו לא צד בעימות. אנחנו באים לשמור על איזשהם כללים. היום עובדי תעשיות רכב נצרת הפגינו, הביעו מחאה ונפרדנו בלחיצות ידיים, לא היתה בעיה. אנשי התעשייה האווירית הגיעו ל"דן פנורמה" בכינוס שהיה עם ראש הממשלה ועם שר האוצר, הגיעו כ-600 מפגינים, הפגינו, הביעו את המחאה שלהם, וזה נגמר.

רחמים כנו:

אבל בהפגנה הגדולה גם לא היה עימות.

אבי בן-חמו:

תזכרו דבר אחד, ואני אמרתי את זה גם לוועדות שהיו אצלי במשרד, שהאלימות היא לא איתנו כמשטרה, אנחנו לא צד בסיכסוך. ברור לי לחלוטין שהעימות שביני לבינך זה אטרקציה לתקשורת. ברור לי שזה מה שטוב להם. ברור לי שתמונה שמופיעה בעיתון, של שוטר שמכה אותך או שאתה מכה אותו, בכך משיגים את האפקט. אני מאוד מבקש, אנחנו לא צד בעינין, אל תערבו אותנו. תשמרו על הכללים.

הו"ר סאלח טריף:

אני מבקש להודות לך.

אני קודם כל מאחל החלמה לפצועים.

אדוני יושב-ראש ההסתדרות, הוועדה רשמה לפנייה את הנושא שהעלית, נושא טיפול המשטרה בתבוחת האבטחה, שנהגו בניגוד לחוק והיכו והשתמשו באלות, דבר חמור מאין כמוהו. עד ששוטרים לוקחים אלות לידיים לוקח להם זמן לחשוב. לכן על אחת כמה וכמה חברת אבטחה שאין לה שום סמכות. מה זה הסטטוס הזה, לבוא לפזר עובדים בהפגנה? זה לא תפקידם. אנחנו מבקשים שתתפללו בזה. אנחנו רשמנו לעצמנו ואנחנו נעקוב אחרי העניין.

בכל העניין של אלימות שוטרים: אנחנו מביעים צער על כך שגם זה מתרחש. כאשר יש בעיות חריגות של פועלים שעוברים את הקווים האדומים ואת מה שמותר להם לעשות, לחוק יש את כל האפשרויות וגם לאנשי החוק להעמיד אותם לדין בצורה מסודרת. זה לא מזכה עדיין שום שימוש באלימות של אנשים לובשי מדים.

אני מקבל את הדברים של תנ"צ שחר איילון על כל הפעילות החינוכית שאתם עושים בתוך המשטרה אבל מעבר לזה חשוב המורא מהמח"ש ומחברתי, גברת ורדה שחם. המח"ש הוא גוף חשוב מאוד בתוך המשטרה, שיידעו שאם יש מישהו שנוקט באלימות הוא יישא בעונש הראוי, וזה יהיה עונש חמור מאוד.

מדובר על כל קבוצה שהיא, גם לעובדים, ובמיוחד לעובדים שנלחמים על פרנסתם - זה סוג העובדים שנלחם על מחייתו ועל פרנסתו.

אני מאוד אשמח אם מפקד מרחב הירקון יזמין את עבדי עיריית תל-אביב אליו, פשוט שהשוטרים יראו את מי שהינו וגם אתם העובדים תבינו שהשוטרים לא כל-כך רצו להכות אתכם.

אני מאוד מודה לכם.

השיבה נעלה בשעה 14:50